

Algebra liniowa z geometrią analityczną

Literatura (*podstawowa*):

1. T. Jurlewicz, Z. Skoczylas, *Algebra liniowa 1* – cz.1 i cz.2, GiS, Wrocław 2002 !!!
2. T. Jurlewicz, Z. Skoczylas, *Algebra liniowa 2* – cz.1 i cz.2, GiS, Wrocław 2002
3. A. Mostowski, M. Stark, *Elementy algebry wyższej*, Biblioteka Matematyczna 16, PWN
4. G. Wiatrowski, *Notatki do wykładu*

Literatura (*uzupełniająca*):

1. A. Białynicki-Birula, *Algebra liniowa z geometrią*, Biblioteka Matematyczna 48, PWN
2. W. Janowski, *Matematyka*, T.1, PWN
3. J. M. Gel'fand, *Wykłady z algebry liniowej*, W-wa, 1974

Wiadomości wstępne

ZBIORY

Def. Zbiorem pustym nazywamy zbiór A , który nie zawiera żadnego elementu,
ozn. $A = \emptyset$.

Def. Zbiór A jest **podzbiorem** w B : $(A \subset B) \Leftrightarrow \forall a(a \in A \Rightarrow a \in B)$

Def. Zbiory A i B są **równe** : $(A = B) \Leftrightarrow \forall a(a \in A \Leftrightarrow a \in B)$

Def. **Sumą** zbiorów A i B nazywamy zbiór: $A \cup B = \{x : x \in A \vee x \in B\}$

Def. **Iloczynem** zbiorów A i B nazywamy zbiór: $A \cap B = \{x : x \in A \wedge x \in B\}$

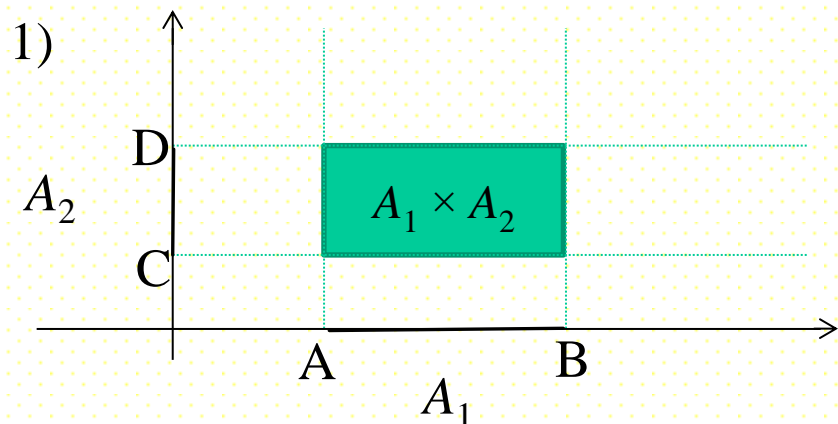
Def. **Różnicą** zbiorów A i B nazywamy zbiór: $A - B = \{x : x \in A \wedge x \notin B\}$

Jak nazywamy zbiór postaci: $A \div B = \{x : (x \in A \wedge x \notin B) \vee (x \notin A \wedge x \in B)\}$?

Def. **Iloczynem kartezyjskim** zbiorów A_1, A_2, \dots, A_n nazywamy zbiór:

$$A_1 \times A_2 \times \dots \times A_n = \{(a_1, a_2, \dots, a_n) : a_i \in A_i, i = 1, 2, \dots, n\}$$

Iloczyn kartezjański zbiorów $A_1 \times A_2$ – przykład interpretacji geometrycznej

$$A_1 \times A_2 = [A, B] \times [C, D]$$

Prostokąt z brzegiem (domknięty)

2)

$$S = \{(x, y) \in \mathbf{R}^2: x^2 + y^2 = 1\}, A = N \Rightarrow S \times A?$$

Zad.1 Narysuj i opisz zbiór $S \times N$, czym się różni od $Z \times S$?

Zad.2 Narysuj i opisz zbiór $(0, 1) \times S$, czym się różni od $\{0, 1\} \times S$?

Odzwzorowania

Def. Jeżeli każdemu elementowi a zbioru A przyporządkowano dokładnie jeden element $b \in B$, to mówimy, że określone jest **odzwzorowanie zbioru A w zbiór B** , co oznaczamy przez $h: A \rightarrow B$.

Zbiór A nazywamy dziedziną, natomiast zbiór $h(A) \subset B$ - przeciwdziedziną odzwzorowania h (lub obrazem zbioru A).

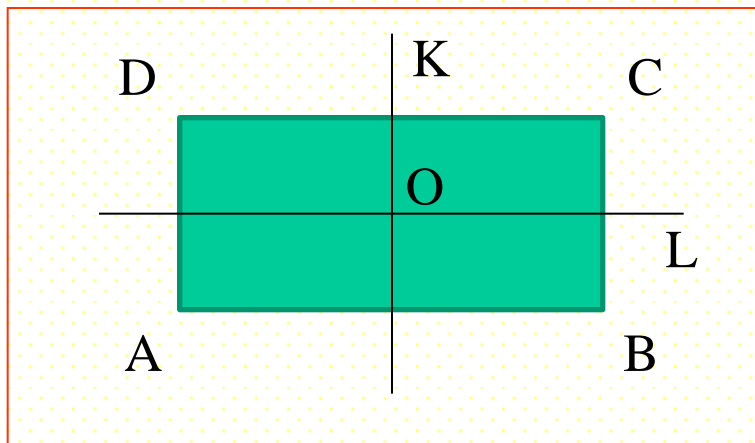
Przeciwwobrazem zbioru B_1 nazywamy podzbiór $A_1 = h^{-1}(B_1)$ z dziedziny A , taki że $h(A_1) \subset B_1$.

Def. **Superpozycją (złożeniem)** odzwzorowań $h: A \rightarrow B$ i $g: B \rightarrow C$ nazywamy odzwzorowanie $g \circ h: A \rightarrow C$ określone przez relację:

$$(g \circ h)(a) = g(h(a))$$

dla każdego elementu a zbioru A .

Przykład: złożenie symetrii osiowych K i L prostokąta jest symetrią środkową względem O

$$\begin{aligned} K(A) &= B \\ K(B) &= A \\ K(C) &= D \\ K(D) &= C \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} L(A) &= D \\ L(B) &= C \\ L(C) &= B \\ L(D) &= A \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} O(A) &= C \\ O(B) &= D \\ O(C) &= A \\ O(D) &= B \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} I(A) &= A \\ I(B) &= B \\ I(C) &= C \\ I(D) &= D \end{aligned}$$

złożenie symetrii $K \circ L = O$, bo

$$\begin{aligned} (K \circ L)(A) &= K(L(A)) = K(D) = C = O(A) \\ (K \circ L)(B) &= K(L(B)) = K(C) = D = O(B) \\ (K \circ L)(C) &= K(L(C)) = K(B) = A = O(C) \\ (K \circ L)(D) &= K(L(D)) = K(A) = B = O(D) \end{aligned}$$

Pokaż, że również $L \circ K = O$,
ale i: $L \circ O = O \circ L = K$ oraz
 $K \circ O = O \circ K = L$, natomiast
 $L \circ L = K \circ K = O \circ O = ?$

Zadanie**: zanalizuj podobnie symetrie osiowe dla trójkąta równobocznego!!!

Odzwzorowania (cd.)

Def. Odzwzorowanie $h : A \rightarrow B$ nazywamy **różnowartościowym (injekcją)**

wtedy, gdy: $\forall(a_1, a_2 \in A) \ h(a_1) = h(a_2) \Rightarrow a_1 = a_2$.

Def. Odzwzorowanie $h : A \rightarrow B$ nazywamy **odzwzorowaniem na (surjekcją)**

wtedy, gdy: $\forall(b \in B) \exists(a \in A) \ h(a) = b$.

Def. Odzwzorowanie $h : A \rightarrow B$ nazywamy **wzajemnie jednoznaczny (bijekcją)** wtedy, gdy h jest injekcją i surjekcją.

Def. Jeżeli odzwzorowanie $h : A \rightarrow B$ jest bijekcją, to odzwzorowanie

$h^{-1} : B \rightarrow A$ nazywamy **odwrotnym** do h wtedy, gdy

$$\forall(a \in A) (h^{-1} \circ h)(a) = a \quad , \text{ a inaczej } h^{-1} \circ h = Id_A .$$

Odzwzorowanie zbioru A w siebie postaci $Id_A(a) = a$ nazywamy identycznością.

Grupy i ciała - struktury algebraiczne (I)

Mówimy, że w zbiorze A wykonalne jest działanie \oplus (inaczej, **zbiór A jest zamknięty względem działania \oplus**), jeśli wynik tego działania dla dowolnych elementów zbioru A należy również do zbioru A , tzn.:

$$\forall(a, b \in A) \exists(c \in A) \ c = a \oplus b$$

P1. Zbiór liczb naturalnych N **nie** jest zamknięty względem działania odejmowania.

P2. Zbiór liczb całkowitych Z **jest** zamknięty względem działania $+$ i $*$, ale **nie** jest zamknięty względem dzielenia, bo wynik dzielenia liczb całkowitych nie jest zwykle liczbą całkowitą.

Pyt.: Względem jakich działań zamknięty jest zbiór liczb wymiernych W ?

Pyt.: Względem jakich działań zamknięty jest zbiór liczb niewymiernych NW ?

Def. Grupa nazywamy parę **zbiór G wraz z działaniem "o"** względem którego zbiór ten jest **zamknięty**, jeśli spełnione są aksjomaty grupy

$$\forall(a, b, c \in G) \quad a \circ (b \circ c) = (a \circ b) \circ c \quad (\text{prawo łączności})$$

$$\exists(\mathbf{e} \in G) \quad \forall(a \in G) \quad a \circ \mathbf{e} = \mathbf{e} \circ a = a \quad (\text{istnienie elementu neutralnego})$$

$$\forall(a \in G) \quad \exists(\mathbf{a}^{-1} \in G) \quad a \circ \mathbf{a}^{-1} = \mathbf{a}^{-1} \circ a = \mathbf{e} \quad (\text{istnienie elementu odwrotnego})$$

Def. Grupę (G, o) nazywamy **przemienneą** (lub **abelową**), jeśli jej działanie grupowe "o" jest przemienne, tzn.:

$$\forall(a, b \in G) \quad a \circ b = b \circ a$$

UWAGA-1.

Kwantyfikator ogólny $\forall(a \in A)$ czytamy: "dla **każdego** elementu a ze zbioru A"

Kwantyfikator szczegółowy $\exists(a \in A)$ czytamy: "**istnieje** taki element a w zbiorze A"

Kwantyfikator szczegółowy $\exists!(a \in A)$ czytamy: "**istnieje dokładnie jeden** element a w A"

Przykłady

P3. Czy zbiór N lub Z tworzy grupę względem któregoś z działań: $(+, *, /)$?

Odp.: Tylko $(Z, +)$ jest grupą: łączność dodawania jest oczywista, elementem neutralnym e jest zero ($e = 0$, bo oczywiście $a + 0 = a$), a elementem odwrotnym jest liczba przeciwna ($a^{-1} = -a$), bo $a + (-a) = e$. **Sprawdź aksjomaty grupy!**

P4. **Grupa homotetii** (inaczej: jednokładności) - zbiór przekształceń płaszczyzny $(x_1, x_2) \in R^2$ zamknięty względem składania przekształceń postaci (dla $a \neq 0$):

$$J_a(x_1, x_2) = (a x_1, a x_2) \text{ lub inaczej } J_a: (y_1 = a x_1 \text{ i } y_2 = a x_2).$$

P5. **Grupa przekształceń liniowych** płaszczyzny $(x_1, x_2) \in R^2$ postaci (dla $a*b \neq 0$):

$$L_{(a, b)}(x_1, x_2) = (a x_1, b x_2) \text{ lub inaczej } L_{(a, b)}: (y_1 = a x_1 \text{ i } y_2 = b x_2)$$

względem składania tych przekształceń: $L_{(a, b)} \circ L_{(c, d)} = L_{(a*c, b*d)}$ (dlaczego?).

P6. **Grupa obrotów płaszczyzny**: $y_1 = x_1 \cos(\alpha) + x_2 \sin(\alpha)$ i $y_2 = -x_1 \sin(\alpha) + x_2 \cos(\alpha)$.

P7. **Grupy symetrii** kwadratu, prostokąta i trójkąta równobocznego względem składania przekształceń (ćw. + praca własna)

Def. Niech zbiór K zawiera więcej niż jeden element i niech będzie zamknięty względem **dwóch** działań (\oplus, \circ) . Wówczas, zbiór K nazywamy **ciałem** względem działań (\oplus, \circ) , jeśli zachodzą następujące relacje:

a) przemienności dodawania:	$a \oplus b = b \oplus a$
b) przemienności mnożenia:	$a \circ b = b \circ a$
c) łączności dodawania:	$a \oplus (b \oplus c) = (a \oplus b) \oplus c$
d) łączności mnożenia:	$a \circ (b \circ c) = (a \circ b) \circ c$
e) rozdzielczości \circ względem \oplus :	$a \circ (b \oplus c) = a \circ b \oplus a \circ c$
f) istnienie zera:	$\exists! (\theta \in K) \forall (a \in K) a \oplus \theta = a$
g) wykonalność odejmowania:	$\forall (a, b \in K) \exists! (c \in K) a \oplus c = b$
h) wykonalność dzielenia:	$\forall (a, b \in K \text{ i } a \neq \theta) \exists! (c \in K) a \circ c = b$

Wn. Struktura (K, \oplus, \circ) jest **ciałem** względem działań $(\oplus, \circ) \Leftrightarrow$ struktury (K, \oplus) i (K, \circ) są **grupami abelowymi z rozdzielczością „ \circ ” względem \oplus** - jak (e).

Przykłady

P8. Zbiór liczb wymiernych \mathbf{W} jest ciałem względem zwykłego $+$ i $*$. Dlaczego?

P9. Czy zbiór liczb rzeczywistych \mathbf{R} jest ciałem względem $+$ i $*$? – Tak.

P10. Ciała o **skończonej** liczbie elementów z działaniami określonymi przez **tabliczki działań**: np. w zbiorze skończonym $K = \{0, 1\}$ określamy dwa działania:

np. $1 + 1 = 0$,

ale $1 * 1 = 1$.

$e \longrightarrow$

+	0	1
0	0	1
1	1	0

$e \longrightarrow$

*	0	1
0	0	0
1	0	1

Jest to tzw. ciało reszt z dzielenia w zbiorze \mathbf{Z} przez 2 (z działaniami modulo 2),

ozn. $\mathbf{Z}/\text{mod}(2)$

Pyt.: Czy $\mathbf{Z}/\text{mod}(3)$ i $\mathbf{Z}/\text{mod}(4)$ z działaniami modulo są również ciałami?

>>> Sprawdź aksjomaty definicji grupy analizując kolejne tabele działań:
dodawania i mnożenia w sensie mod(3) i mod(4) – jak w P10.

Def. **Pierścieniem (nieprzemiennym)** nazywamy zbiór P będący **grupą abelową** względem działania dodawania \oplus o elemencie neutralnym θ , w którym spełnione jest prawo **łączności** mnożenia „ \circ ”, przy czym zachodzą oba prawa rozdzielczości:

$$a \circ (b \oplus c) = a \circ b \oplus a \circ c \quad \text{oraz} \quad (a \oplus b) \circ c = a \circ c \oplus b \circ c.$$

UWAGA-2. Jeśli w zbiorze P dodatkowo zachodzi prawo **przemienności mnożenia**, to pierścień P zwiemy **przemiennym**. Pierścień ten nazywamy pierścieniem z jedynką 1 , jeśli istnieje element neutralny mnożenia.

Pyt.: kiedy pierścień będzie ciałem?

Wn. Pierścień przemienny z 1 (P, \oplus, \circ) będzie ciałem, jeśli spełniony będzie w nim dodatkowo warunek wykonalności dzielenia (tzn. gdy istnieją w zbiorze P elementy odwrotne względem mnożenia \rightarrow pkt. h w def. ciała).

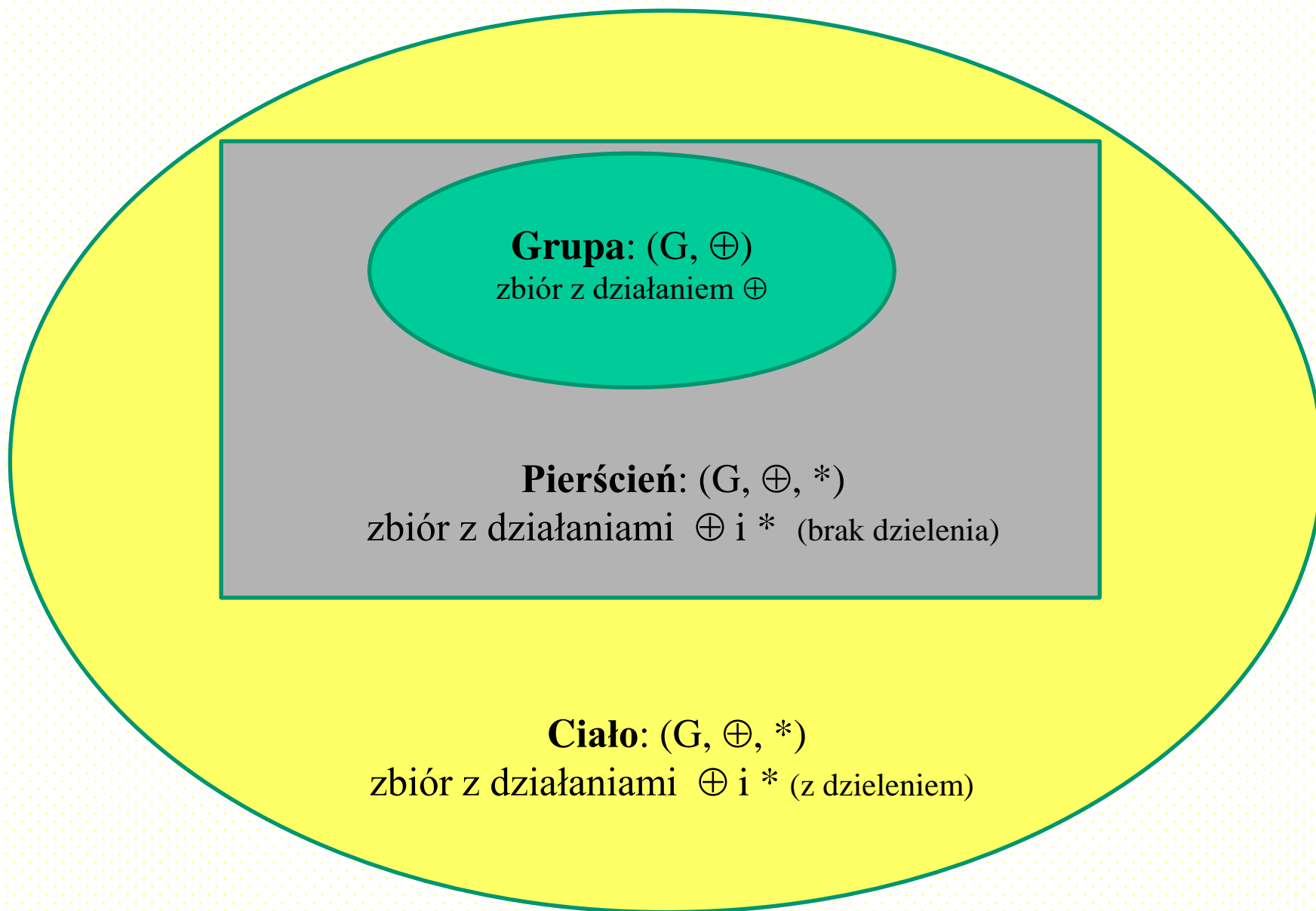
Przykłady

P11. Zbiór rzeczywistych wielomianów jednej zmiennej, ozn. $\mathbf{R}[x]$, jest zamknięty względem zwykłego dodawania ($w_1 \oplus w_2 = w_1 + w_2$) i mnożenia odwzorowań ($w_1 \circ w_2 = w_1 w_2$). Struktura $(\mathbf{R}[x], \oplus, \circ)$ **nie jest jednak ciałem**, bo nie jest spełniony warunek (h) definicji ciała, ale jest to pierścień (wielomianów).

P12. Zbiór liczb całkowitych \mathbf{Z} względem dodawania i mnożenia liczb tworzy pierścień przemienny z jedyneką $(\mathbf{Z}, +, *)$, ale **nie jest to struktura ciała** !

Wn. Pierścienie liczb całkowitych i wielomianów mają identyczną arytmetykę, czyli spełniają wspólne prawa podzielności, jak reguły NWD, NWW, rozkłady na iloczyn elementów pierwszych, etc.
(szukaj w materiałach do pracy własnej)

Podsumowanie struktur algebraicznych: **grupa** – **pierścień** – **ciało** (cz. 1)

Ciało liczb zespolonych

Tw.1 Zbiór $\mathbf{R} \times \mathbf{R}$ zamknięty względem działań $+$ i $*$: (tu $(\mathbf{R}, +, \cdot)$ jest ciałem liczb rzeczywistych z działaniami dodawania $+$ i mnożenia \cdot w zwykłym sensie)

$$(x, y) + (x', y') = (x + x', y + y') \in \mathbf{R} \times \mathbf{R} - \text{analogia z dodawaniem wektorów!}$$

oraz $(x, y) * (x', y') = (x \cdot x' - y \cdot y', x \cdot y' + x' \cdot y)$ **jest ciałem.**

Dowód: sprawdź czy umiesz tak dodawać/mnożyć, wyznacz $(x, y)^{-1}$.

Def. Ciało $\mathbf{C} = (\mathbf{R} \times \mathbf{R}, +, *)$ nazywamy **ciałem liczb zespolonych.**

Liczbę zespoloną $(a, 0)$ oznaczamy przez a oraz liczbę zespoloną $(0, 1)$ przez i , stąd każdą liczbę zespoloną $z = (a, b) \in \mathbf{C}$ możemy przedstawić w wygodnej **postaci algebraicznej**, tzn.:

$$z = (a, 0) + (0, b) = (a, 0) * (1, 0) + (b, 0) * (0, 1) = a * 1 + b * (0, 1) = a + b * i$$

Z. Policz: $(2+3i)*(2-3i) = 13$ oraz $i * i = -1$ (?)

Rozwiąż: $(x + iy)*(3+4i) = 1$ oraz $x^2 + 2 = 0$ (?)

Ciało liczb zespolonych – pojęcia podstawowe

Def. Jeżeli $z = a + bi$, to: $\operatorname{Re} z = a$ nazywamy **częścią rzeczywistą** liczby z ,

$\operatorname{Im} z = b$ nazywamy **częścią urojoną** liczby z ,

$\bar{z} = a - bi$ nazywamy **liczbą sprzężoną** z liczbą zespoloną $z = a + bi$,

$|z| = \sqrt{a^2 + b^2} = \sqrt{z * \bar{z}}$ nazywamy **modułem** liczby zespolonej z

Def. . Jeżeli $z = a + bi \neq 0$, to istnieje liczba rzeczywista φ taka, że

$$\cos(\varphi) = \frac{\operatorname{Re} z}{|z|} = \frac{a}{\sqrt{a^2 + b^2}} \quad \text{oraz} \quad \sin(\varphi) = \frac{\operatorname{Im} z}{|z|} = \frac{b}{\sqrt{a^2 + b^2}}$$

Liczbę φ nazywamy **argumentem** liczby zespolonej z (ozn. $\varphi = \arg z$).

Jeśli $0 \leq \varphi_0 < 2\pi$ to **argument** ten nazywamy **głównym** (ozn. $\varphi_0 = \operatorname{Arg} z$).

Z. Oblicz: $\operatorname{Arg}(1)$, $\operatorname{Arg}(i)$, $\operatorname{Arg}(-i)$, $\operatorname{Arg}(1 + i)$, $\arg(1)$, $\arg(i)$, $\arg(-i)$, $\operatorname{Arg}(1 - i)$?

Czy wynik należy do zbioru: $\left\{2\pi, \frac{9\pi}{2}, \frac{3\pi}{2}, \frac{\pi}{2}, 0, \frac{7\pi}{4}, \frac{11\pi}{2}, \frac{\pi}{4}\right\}$?

Równanie kwadratowe posiada zawsze pierwiastki zespolone !!!

$$x^2 + x + 1 = 0 \Leftrightarrow x_1, x_2 \in \mathbb{C} \quad (\text{wyznacz te pierwiastki: } x_{1,2} = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a})$$

$$x_1 = -\frac{1}{2} - i \frac{\sqrt{3}}{2}$$

położenie wzajemne:

$$\overline{x_1} = x_2$$

wzory Viete'a:

$$x_1 * x_2 = |x_1|^2 = 1$$

$$x_1 + x_2 = 2\operatorname{Re}(x_1) = -1$$

Rozkład wielomianu:

$$(x - x_1) * (x - x_2) = \\ = x^2 - 2x\operatorname{Re}(x_1) + |x_1|^2$$

$$x_2 = -\frac{1}{2} + i \frac{\sqrt{3}}{2}$$

położenie wzajemne:

$$\overline{x_2} = x_1$$

wzory Viete'a:

$$x_1 * x_2 = |x_2|^2 = 1$$

$$x_1 + x_2 = 2\operatorname{Re}(x_2) = -1$$

Rozkład wielomianu:

$$(x - x_1) * (x - x_2) = \\ = x^2 - 2x\operatorname{Re}(x_2) + |x_2|^2$$

Postać trygonometryczna liczby zespolonej – pkt. (a)

(wzór de Moivre'a pkt. (b) i pierwiastki zespolone pkt. (c))

Tw. (a) Jeżeli $z = a + bi \neq 0$, to $z = |z|(\cos(\varphi_0) + i \sin(\varphi_0))$ gdzie $\varphi_0 = \text{Arg}(z)$,

(b) Jeżeli $z = |z|(\cos(\varphi) + i \sin(\varphi))$ to $z^n = |z|^n(\cos(n\varphi) + i \sin(n\varphi))$ dla $n \in \mathbb{N}$,

(c) Jeżeli $z = |z|(\cos(\varphi) + i \sin(\varphi))$ oraz $w \in \mathbb{C}$, to równanie $w^n = z$ ma dokładnie n rozwiązań $w = z_k$ ($k = 0, 1, n - 1$) - pierwiastków zespolonych stopnia n z liczby zespolonej z , gdzie

$$z_k = \sqrt[n]{|z|}(\cos((\varphi + 2k\pi)/n) + i \sin((\varphi + 2k\pi)/n))$$

Dowód: (a) z def. $\text{Arg}(z)$, (b) z trygonometrii, (c) z p.(b) przez podstawienie.

P1. Gdy $z = -1 + i$, to $\text{Arg}(z) = 3\pi/4$ oraz $|z| = \sqrt{2}$ więc $z = \sqrt{2}(\cos 3\pi/4 + i \sin 3\pi/4)$

Wtedy $z^8 = (\sqrt{2})^8(\cos 6\pi + i \sin 6\pi) = 2^4$, natomiast $z^2 = 2(\cos 3\pi/2 + i \sin 3\pi/2) = -2i$.

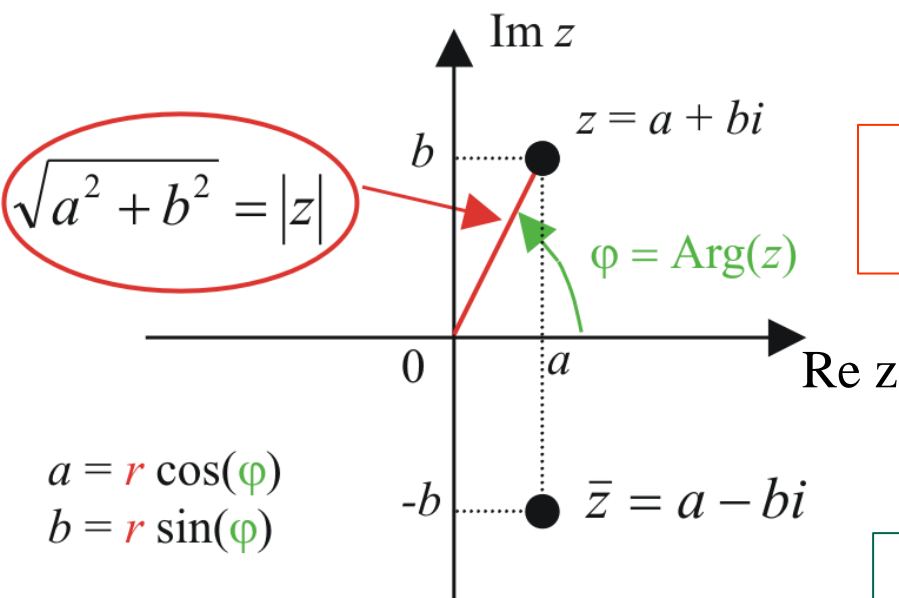
P2. Pierwiastki 4 stopnia $z_k = \sqrt[4]{-1}$ są 4 liczbami zespolonymi ($k = 0, 1, 2, 3$)

postaci $z_k = \sqrt[4]{|-1|}(\cos((\pi + 2k\pi)/4) + i \sin((\pi + 2k\pi)/4)) = \frac{\sqrt{2}}{2}(\pm 1 \pm i)$

Interpretacja geometryczna liczb zespolonych (punkty płaszczyzny)

Ustalając bijektywne przyporządkowanie liczb zespolonych $z = (a, b)$ i punktów płaszczyzny kartezjańskiej $P(x,y) \in \mathbf{R}^2$, jako $x = a$ i $y = b$, mamy wobec trygonometrycznej postaci liczby zespolonej $z = r (\cos (\varphi) + i \sin (\varphi))$, ($r = |z|$) następujące związki:

moduł:
 $z \rightarrow |z|$

argument:
 $z \rightarrow \text{Arg}(z)$

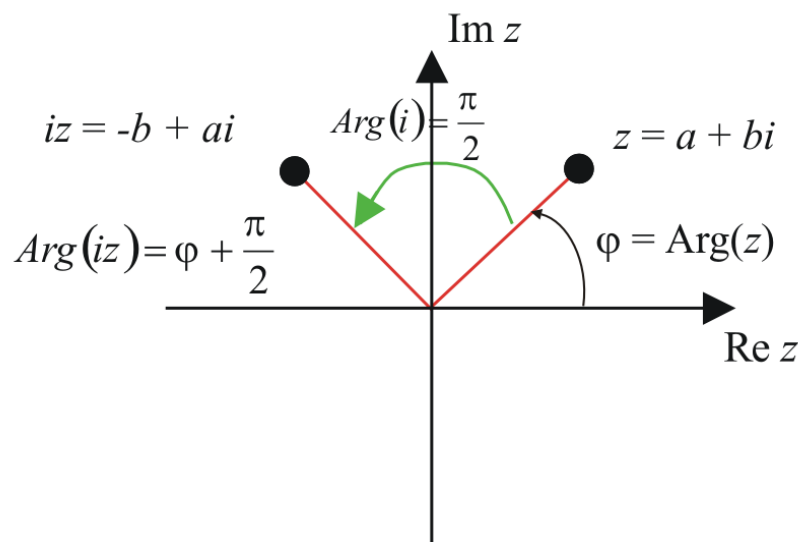
$$|z| = |\bar{z}|$$

sprzężenie:
 $z \rightarrow \bar{z}$

$$\text{Arg}(\bar{z}) = 2\pi - \text{Arg}(z)$$

Interpretacja geometryczna mnożenia liczb zespolonych

Wn. Mnożenie przez jednostkę urojoną jest równoważne z obrotem o kąt $\pi/2$

Wn. Mnożenie przez liczbę $z = a + bi$ jest równoważne z przekształceniem płaszczyzny zespolonej będącym złożeniem obrotu o kąt $\varphi = \text{Arg}(z)$ oraz jednokładności o skali $r = |z|$. Dlaczego?

Miejsce geometryczne punktów na płaszczyźnie zespolonej

Liczby zespolone z spełniające relacje $<$ lub $=$ tworzą na płaszczyźnie \mathbf{R}^2 zbiory:

(1) $|z| = 1$ - okrąg jednostkowy $S(0, 1) = \{(x, y) \in \mathbf{R}^2: x^2 + y^2 = 1\}$;

(2) $|z - i| \leq 1$ - koło jednostkowe z brzegiem o środku w punkcie $z_0 = (0, i)$: $K(i, 1)$;

(3) $|z| = i$ - zbiór pusty; natomiast $a < \operatorname{Re} z < b$ - pas: $(a, b) \times \mathbf{R}$;

(4) $|z - z_1| = |z - z_2|$ - symetralna odcinka (z_1, z_2) - sprawdź!;

(5) $\pi \leq \operatorname{Arg}(z) \leq 3\pi/2$ - trzecia ćwiartka układu współrzędnych z półosiami układu.

Pyt.: Na płaszczyźnie zespolonej zaznacz obszary: (a) $z\bar{z} \geq 2$, (b) $1 < |z - i| \leq 2$?

Z1*. Jaki to obszar: $\operatorname{Re}(z^4) < 0$? Jaki ma on związek z nierównością: $\cos(4\varphi) < 0$?

Z2. Rozwiąż: $z^2 + z + 1 = 0$ oraz $z^2 - iz + 1 = 0$ - jak zwykle, przy czym $-1 = i^2$.

Z3*. Jaki to obszar: $0 < \operatorname{Arg}(z^4) \leq \pi$ na płaszczyźnie zespolonej \mathbf{C} ?

Tw. (O własnościach liczb zespolonych)

Niech z i z' będą liczbami zespolonymi (różnymi od zera). Wówczas

$$(1) |z * z'| = |z| |z'|, \text{ ogólnie } |z^n| = |z|^n,$$

$$(2) \arg(z * z') = \arg(z) + \arg(z'), \text{ ogólnie } \arg(z^n) = n \arg(z) \text{ (wzór de Moivre'a),}$$

$$(3) |z + z'| < |z| + |z'|,$$

$$(4) \operatorname{Re}(z + z') = \operatorname{Re}(z) + \operatorname{Re}(z'),$$

$$(5) \operatorname{Im}(z + z') = \operatorname{Im}(z) + \operatorname{Im}(z'),$$

$$(6) \operatorname{Re} z < |z|,$$

$$(7) \operatorname{Im} z < |z|.$$

Uwaga 1:

$$\operatorname{Arg}(z^n) = n \operatorname{Arg}(z) + 2k\pi, k \in \mathbf{Z}$$

Uwaga 2:

$$|z|^2 = z * \bar{z}$$

Dowód: (1) i (2) wynika z mnożenia liczb zespolonych w postaci trygonometrycznej oraz wzorów dla $\cos(\varphi + \varphi')$ i $\sin(\varphi + \varphi')$;

(3) wynika z własności metrycznych długości boków trójkąta;

(4) i (5) jest oczywiste wobec algebraicznej postaci liczby zespolonej;

(6) i (7) wynika z nierówności: $x^2 < x^2 + y^2$.

Tw. (o postaci pierwiastków z jedności)

Każdy pierwiastek z jedności stopnia n jest postaci (dla $k = 0, 1, 2, \dots, n - 1$):

$$\varepsilon_k = \cos\left(\frac{2k\pi}{n}\right) + i \cdot \sin\left(\frac{2k\pi}{n}\right) \quad ,$$

a ponadto zachodzi związek $\varepsilon_k = (\varepsilon_1)^k$ dla dowolnego k .

Dowód: wynika ze wzoru de Moivre'a oraz relacji $\text{Arg}(1) = 0$. **Sprawdź!**

Wn. (miejsce geometryczne pierwiastków z jedności)

Wszystkie pierwiastki zespolone z jedności dowolnego stopnia n leżą w płaszczyźnie zespolonej \mathbb{C} na okręgu jednostkowym $|z| = 1$ i połączone kolejno odcinkami tworzą n -ką foremny wpisany w ten okrąg (**sprawdź!**).

Z1. Znajdź pozostałe wierzchołki z_k kwadratu o środku w $z_0 = 0$, gdy $z_1 = 1$.

Z2. Znajdź pozostałe wierzchołki z_k kwadratu o środku w $z_0 = i$, gdy $z_1 = 1 - 2i$.

Z3*. Znajdź pozostałe wierzchołki z_k sześciokąta o środku w $z_0 = 0$, gdy $z_1 = 1$.

Czy zaznaczone liczby stanowią pewne pierwiastki zespolone z 1?

Tw. (o grupie pierwiastków z jedności)

Zbiór zespolonych **pierwiastków z jedności** stopnia n : $E_n = \{\varepsilon_0 = 1, \varepsilon_1, \dots, \varepsilon_{n-2}, \varepsilon_{n-1}\}$ tworzy **grupę** względem zwykłego mnożenia liczb zespolonych.

Dowód: Wykażemy kolejno, że

- (a) zbiór E_n jest zamknięty względem mnożenia liczb zespolonych, bo dla dwóch dowolnych elementów z E_n mamy: $(\varepsilon_k \cdot \varepsilon_p)^n = (\varepsilon_k)^n \cdot (\varepsilon_p)^n = 1 \cdot 1 = 1$, stąd $\varepsilon_k \cdot \varepsilon_p \in E_n$;
- (b) łączność mnożenia w zbiorze E_n wynika z łączności mnożenia w ciele \mathbb{C} wobec definicji E_n ;
- (c) elementem neutralnym w E_n jest zespolona jedynka 1, bo $1^n = 1$ i $\varepsilon_0 = 1 \in E_n$;
- (d) elementem odwrotnym do ε_p w E_n jest liczba $(\varepsilon_p)^{-1} = 1/\varepsilon_p = \varepsilon_{n-p}$ (**dlaczego?**) będąca również zespolonym pierwiastkiem z jedności należącym do E_n .

Pierścień wielomianów zespolonych - $\mathbb{C}[x]$

Tw. (zasadnicze tw. algebry - udowodnione przez Gaussa)

Każdy wielomian φ z $\mathbb{C}[x]$ stopnia dodatniego ma w ciele \mathbb{C} **co najmniej jeden** pierwiastek.

dowód: pomijamy.

Wn. (z zasadniczego tw. algebry)

- (a) Każdy wielomian pierwszy z $\mathbb{C}[x]$ jest stopnia pierwszego.
- (b) Każdy wielomian zespolony stopnia $n > 1$ jest wielomianem złożonym.

Istotnie, z tw. Gaussa każdy wielomian nad ciałem \mathbb{C} stopnia $n > 1$ ma pierwiastek x_0 , więc z tw. Bezout jest podzielny przez $x - x_0$ i tym samym jest rozkładalny na czynniki stopnia niższego ($< n$). Jedynie dla wielomianów stopnia 1 rozkład taki nie istnieje.

- (c) Każdy wielomian z $\mathbb{C}[x]$ stopnia n ma n pierwiastków (włączając wielokrotne!).

Rozkład wielomianów na iloczyn wielomianów pierwszych nad ciałem liczb zespolonych (czyli w pierścieniu $C[x]$)

Dla każdego wielomianu φ z $C[x]$ istnieje rozkład na wielomiany stopnia jeden, przy czym włączając pierwiastki wielokrotne x_i rozkład taki jest ogólnie postaci:

$$\varphi(x) = a_0(x - x_1)^{k_1}(x - x_2)^{k_2}(x - x_3)^{k_3} \dots (x - x_s)^{k_s},$$

gdzie stopień wielomianu wyznacza sumę krotności wszystkich jego pierwiastków:

$$k_1 + k_2 + \dots + k_s = \text{st } \varphi = n.$$

Wn. Liczba zespolona x_0 jest wspólnym pierwiastkiem dwóch wielomianów:

$$\varphi(x_0) = 0 \text{ i } \psi(x_0) = 0 \Leftrightarrow x_0 \text{ jest pierwiastkiem wielomianu } (\varphi, \psi) - \text{NWD.}$$

Dlatego, wielomiany względnie pierwsze nie mają wspólnych pierwiastków.

Zad. Pokaż, że wielomian $\varphi(x) = x^2 + x + 1$ jest dzielnikiem wielomianu

$$\psi(x) = x^{3m} + x^{3n+1} + x^{3p+2} \text{ dla dowolnych } m, n, p \in \mathbb{N}, \text{ bo } \varphi(x_0) = \psi(x_0) = 0.$$

Pierścień wielomianów rzeczywistych - $R[x]$

Tw. (o pierwiastkach sprzężonych)

(a) Jeśli $x_0 \in \mathbb{C}$ jest pierwiastkiem wielomianu φ z $R[x]$, to również liczba sprzężona $\overline{x_0}$ jest pierwiastkiem tego wielomianu.

Dowód wynika łatwo z równości $\overline{\varphi(x_0)} = \sum a_k \overline{x_0}^k = 0$, bo współczynniki $a_k \in R$.

(b) Jeśli x_0 jest pierwiastkiem nierzeczywistym wielomianu φ z $R[x]$, to krotności pierwiastków x_0 i $\overline{x_0}$ są równe.

Wn. (o wielomianach stopnia nieparzystego)

Każdy wielomian $\varphi \in R[x]$ stopnia **nieparzystego** ma pierwiastek **rzeczywisty**.

Istotnie, wystarczy zauważyć, że w rozkładzie (*) – patrz tw. poniżej - wielomian o pierwiastkach nierzeczywistych jest stopnia parzystego $2(s_1 + \dots + s_r)$, a więc jego stopień jest $< \text{st } \varphi$, bo to jest z założenia liczba nieparzysta. Stąd, w (*) choć jedna z krotności $t_k = 1$.

Tw. (o rozkładzie na wielomiany pierwsze w ciele R)

W pierścieniu $R[x]$ wielomianami **pierwszymi** są tylko wielomiany stopnia **pierwszego** i wielomiany postaci $\varphi_1(x) = x^2 + px + q$, dla których $p^2 - 4q < 0$.

Inaczej, każdy wielomian $\varphi \in R[x]$ ma rozkład postaci

$$\varphi(x) = a_0(x^2 + p_1x + q_1)^{s_1} \dots (x^2 + p_r x + q_r)^{s_r} (x - x_{2r+1})^{t_1} \dots (x - x_k)^{t_k}, \quad (*)$$

gdzie każde s_i oznacza krotność (sprzężonych) pierwiastków zespolonych.

Stopień wielomianu wyznacza sumę krotności wszystkich czynników w (*):

$$2(s_1 + s_2 + \dots + s_r) + t_1 + t_2 + \dots + t_k = \text{st } \varphi = n.$$

Dowód: wynika z zasadniczego tw. algebry, a wobec tw. o pierwiastkach sprzężonych mamy wielomiany $\varphi_1(x) = (x - x_0)(x - \overline{x_0}) = x^2 - 2ax + (a^2 + b^2)$, dla $x_0 = a + bi$, przy czym oczywiście zachodzi $p^2 - 4q = -2b^2 < 0$. Grupując czynniki odpowiednich pierwiastków sprzężonych z potęgą ich wspólnej krotności s_r dostajemy szukany rozkład (*).

Ciało kwaternionów i postać Eulera liczby zespolonej

Zadanie*. Wykazać, że struktura $(\mathbf{C} \times \mathbf{C}, \oplus, \circ)$, gdzie

$$(a, b) \oplus (c, d) = (a + c, b + d) \quad \text{oraz}$$

$$(a, b) \circ (c, d) = (ac - bd, a \bar{d} - b \bar{c})$$

jest ciałem nieprzemienne (tzw. ciałem kwaternionów).

Zadanie**. Stosując wzór Eulera, jako kolejną postać liczby zespolonej z :

$$z = |z|e^{i\varphi}, \text{ gdzie } \varphi = \arg(z),$$

opisz wszystkie poznane własności liczb zespolonych.